

Tato práce se zabývá problematikou komiky ve vývoji českého divadla malých forem. Dříve než-li přistoupím k samotné problematice, ráda bych věnovala úvodní kapitoly stručnému výkladu teorii komiky 20. století ve světovém i českém kontextu. Obzvláště se soustředím na figuru absurdní komiky a jejího praktického ztvárnění v pařížských kabaretech a přístolních společnostech na Montmartru. S tím souvisí i oblast patafyzické komiky Alfreda Jarryho a dadaistické komiky ve světě s jejími českými ekvivalenty v podobě Haškovy Strany mírného pokroku v mezích zákona. Nenapodobitelnou absurdní konfiguraci komiky u nás představují v období před I. světovou válkou tři osobnosti a jedineční mystifikátoři, a to spisovatel a humorista Jaroslav Hašek, filosof Ladislav Klíma a grafik a spisovatel Josef Váchal, jejichž komiku podrobněji popisují na dalších stránkách.

Tato studie je zejména o českém fenoménu zvaném Osvobozené divadlo, které zasahovalo nejen uměleckou, ale i společenskou sféru života první poloviny 20. století. Dříve však než-li přistoupím k tématice komiky Osvobozeného divadla, zabývám se vznikem a vývojem tohoto souboru, osudy jeho hlavních představitelů a jejich vlivu na pozdější vývoj české komiky a kultury vůbec. Dále zmiňuji studentské hnutí Recesse a jeho následovníky a také divadla malých forem po II. světové válce včetně paradivadelních představení typu happeningu. Nezabývám se celým širokým okruhem divadel malých scén, vybírám jen několik, o kterých se domnívám a prameny, ze kterých jsem čerpala, to potvrzují, že jsou typickými představiteli určitého směru a filosofie a v jejich tvorbě se více či méně vyskytuje figura absurdní komiky nebo částečně navazují na komiku předešlých hnutí.

Cílem této práce je vysledovat, ke které konfiguraci komiky mají jednotlivé skupiny, sdružení či divadla sklon, jak chápou komiku a do jaké míry se to odráží v jejich tvorbě.